

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

DEKRETAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO PRIIMTŲ LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽVALGYBOS KONTROLIERIŲ ĮSTATYMO NR. XIV-734, LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽVALGYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1861 16¹, 23 STRAIPSNŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 22¹ STRAIPSNIU ĮSTATYMO NR. XIV-735, LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO KONTROLIERIŲ ĮSTATYMO NR. VIII-950 11 IR 12 STRAIPSNŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIV-758, LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS POLITIKŲ IR VALSTYBĖS PAREIGŪNŲ DARBO APMOKĖJIMO ĮSTATYMO NR. VIII-1904 2 STRAIPSNIO IR PRIEDĖLIO PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIV-759, LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ KODEKSO 573 IR 589 STRAIPSNŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIV-773, LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ BYLŲ TEISENOS ĮSTATYMO NR. VIII-1029 14, 18 IR 112 STRAIPSNŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIV-774 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS GYVENTOJŲ TURTO DEKLARAVIMO ĮSTATYMO NR. I-1338 2, 3, 5, 9 IR 10 STRAIPSNŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIV-775 GRAŽINIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI PAKARTOTINAI SVARSTYTI

2021 m. gruodžio 22 d. Nr. 1K-804
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 71 straipsnio pirmąja dalimi:

1 straipsnis.

G r a ž i n u Lietuvos Respublikos Seimui pakartotinai svarstyti Lietuvos Respublikos žvalgybos kontrolierių įstatymą Nr. XIV-734, Lietuvos Respublikos žvalgybos įstatymo Nr. VIII-1861 16¹, 23 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 22¹ straipsniu įstatymą Nr. XIV-735 (toliau – Žvalgybos įstatymo pakeitimo įstatymas), Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo Nr. VIII-950 11 ir 12 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XIV-758 (toliau – Seimo kontrolierių įstatymo pakeitimo įstatymas), Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymo Nr. VIII-1904 2 straipsnio ir priedėlio pakeitimo įstatymą Nr. XIV-759, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 573 ir 589 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XIV-773, Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 14, 18 ir 112 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XIV-774 ir Lietuvos Respublikos gyventojų turto deklaravimo įstatymo Nr. I-1338 2, 3, 5, 9 ir 10 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XIV-775 dėl šių motyvų:

1) Konstitucijos 67 straipsnio 5 punkte numatyta, kad Seimas steigia įstatymo numatytas valstybės institucijas bei skiria ir atleidžia jų vadovus. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, 2004 m. gruodžio 13 d. nutarime vertindamas

įvairias su valstybės institucijų veikla susijusias Konstitucijos nuostatas, yra pabrėžęs, kad Seimas, turintis konstitucinius įgaliojimus steigti ir panaikinti valstybės institucijas, nustatyti jų teisinį statusą ir įgaliojimus, yra saistomas Konstitucijos.

2) Valstybė yra visos visuomenės organizacija, kuri savo funkcijas vykdo per atitinkamų institucijų sistemą, apimančią visų pirma įvairias valstybės institucijas, o valstybės institucijų įvairovę, jų teisinį statusą ir įgaliojimus lemia valstybės vykdomų funkcijų įvairovė, visuomenės bendrųjų reikalų tvarkymo ypatumai, valstybės organizacinės ir finansinės galimybės, tam tikru visuomenės gyvenimo ir valstybės raidos laikotarpiu vykdomos politikos turinys, tikslingumas, valstybės tarptautiniai įsipareigojimai, kiti veiksniai (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas). Valstybės institucijos, per kurias vykdomos valstybės funkcijos, negali būti priešpriešinamos, o turi būti nustatytas toks teisinis reguliavimas, kad būtų užtikrintos visų institucijų, vykdančių viešąjį administravimą ir (arba) teikiančių viešąsias paslaugas ir šitaip garantuojančių viešąjį interesą, sisteminės sąsajos ir tarpusavio sąveika, apimanti *inter alia* jų kompetencijos racionalų santykį, veiksmingumą, profesionalumą, jose dirbančių asmenų žinių, įgūdžių ir patirties perimamumą, taip pat tokį veiklos vykdančių valstybės funkcijas ir garantuojant viešąjį interesą tęstinumą (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas).

3) Konstitucija įtvirtina parlamentinę demokratiją, tačiau parlamentinė demokratija nėra tokia sistema, kurioje parlamentas tiesiogiai organizuoja kitų valstybės ar savivaldybių institucijų darbą arba gali bet kada įsikišti į bet kurios viešąją valdžią įgyvendinančios valstybės ar savivaldybių institucijos (jų pareigūnų) veiklą ar kurioje parlamentas, esant nors menkiausiai dingsčiai, gali kontroliuoti bet kokius tokių institucijų (jų pareigūnų) sprendimus, inicijuoti sankcijų taikymą atitinkamiems asmenims (Konstitucinio Teismo 2015 m. gruodžio 30 d. nutarimas). Institucijos, jų pareigūnai savo veikloje turi vadovautis įstatymais, būti nešališki, nepriklausomi, siekti nustatyti objektyvią tiesą ir sprendimus priimti tik teisės pagrindu, todėl, įgyvendindami visuomenei ir valstybei reikšmingas funkcijas, institucijos, jų pareigūnai neturi patirti grėsmės, turi būti apsaugoti nuo spaudimo ir nepagrįsto kišimosi į jų veiklą, jeigu savo pareigas jie vykdo veikdami valstybės interesais, nepažeisdami įstatymų, vadovaudamiesi Konstitucija ir teise (Konstitucinio Teismo 2015 m. gruodžio 30 d. nutarimas).

4) Seimo priimtu Žvalgybos kontrolierių įstatymu ir priimtais kitais susijusiais įstatymais siekiama nuo 2022 m. sausio 1 d. pakeisti žvalgybos institucijų priežiūros teisinį reglamentavimą įsteigiant naują žvalgybos institucijų veiklos priežiūros subjektą – žvalgybos kontrolierių instituciją (žvalgybos kontrolieriai ir Lietuvos Respublikos žvalgybos kontrolierių įstaiga) bei numatyti jos funkcijas, teises ir pareigas bei kitas jų veiklos sąlygas. Žvalgybos kontrolierių įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad šio įstatymo paskirtis – sukurti nepriklausomos išorinės žvalgybos institucijų priežiūros teisinį reguliavimą, kuris garantuotų žvalgybos institucijų veiklos nepriklausomumą, teisėtumą ir atitiktį žmogaus teisių ir laisvių apsaugos reikalavimams.

5) Dėl savo veiklos specifikos žvalgybos institucijos susiduria su didele rizika nepakankamai užtikrinti žmogaus teisių ir laisvių apsaugą, todėl veiksminga žvalgybos institucijų veiklos priežiūra šiuo aspektu yra itin svarbi. Tačiau pažymėtina, kad žmogaus teisių ir laisvių apsaugos aspektu šiuo metu žvalgybos institucijų veikla yra kontroliuojama. Lietuvos Respublikos žvalgybos įstatymo 23 straipsnyje numatyta, kad skundus dėl žvalgybos pareigūnų veiksmų, pažeidžiančių žmogaus teises ar laisves, vykdančių žvalgybą ir kontržvalgybą, tiria ir nagrinėja Lietuvos Respublikos Seimo kontrolieriai Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo nustatyta tvarka. Remiantis Žvalgybos įstatymo 16¹ straipsnio 5 dalimi į Seimo kontrolierių taip pat gali būti kreipiamasi dėl galimų pažeidimų, susijusių su asmens duomenų tvarkymu

nacionalinio saugumo ar gynybos tikslais. Kaip matyti iš Seimo kontrolierių įstatymo 3, 5 ir 12 straipsnių, Seimo kontrolierių veikla yra susijusi su žmogaus teisių ir laisvių apsauga, įskaitant ir skundų dėl žmogaus teisių ir laisvių pažeidimais tyrimu, neišskiriant, taigi – apimant ir žmogaus teisių ir laisvių apsaugos užtikrinimą žvalgybos institucijų veikloje. Šios įstatymų nuostatos suponuoja, kad šiuo metu Seimo kontrolieriai ir Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstaiga yra vieni iš pagrindinių žmogaus teisių ir laisvių apsaugos užtikrinimo, įskaitant ir žvalgybos institucijų veiklos srityje, priežiūros subjektų.

6) Ypatingas Seimo kontrolierių statusas žmogaus teisių ir laisvių apsaugos užtikrinimo srityje yra įtvirtintas ir pačioje Konstitucijoje, kurios 73 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta, kad piliečių skundus dėl valstybės ir savivaldybės pareigūnų (išskyrus teisėjus) piktnaudžiavimo ar biurokratizmo tiria Seimo kontrolieriai. Konstitucinis Teismas yra pripažinęs, kad Seimo kontrolieriai yra nepriklausoma ir savarankiškai veikianti valstybės ir savivaldybės pareigūnų (išskyrus teisėjus) kontrolės institucija, padedanti užtikrinti iš *inter alia* konstitucinio teisinės valstybės principo kylančių atsakingo valdymo, valdžios atsakomybės visuomenei bei žmogaus teisių ir laisvių apsaugos imperatyvų įgyvendinimą ir atliekanti valstybės ir savivaldybių pareigūnų (išskyrus teisėjus) veiklos kontrolės funkciją, siekdama apginti žmogaus teises ir laisves nuo valstybės ir savivaldybių pareigūnų savivalės, piktnaudžiavimo ar biurokratizmo (Konstitucinio Teismo 2021 m. lapkričio 9 d. nutarimas).

7) Vadovaujantis Seimo priimtu Žvalgybos kontrolierių įstatymu bei susijusiais kitais įstatymais, naujai steigiamai žvalgybos kontrolierių institucijai būtų perduota Seimo kontrolierių kompetencijos dalis, susijusi su žmogaus teisių ir laisvių apsaugos užtikrinimu žvalgybos institucijų veiklos srityje. Pavyzdžiui, Žvalgybos įstatymo pakeitimo įstatymo 1 straipsniu numatoma, kad skundus dėl galimų asmens duomenų tvarkymo pažeidimų nagrinėtų nebe Seimo kontrolierius, bet žvalgybos kontrolierius, o Seimo kontrolierių įstatymo pakeitimo įstatymo 2 straipsniu nurodoma, kad Seimo kontrolierius nebetirtų žvalgybos institucijų veiklos. Remiantis tokiais reglamentavimo pokyčiais žvalgybos kontrolierių veikla pagal savo pagrindinius tikslus iš esmės būtų tapati Seimo kontrolierių veiklai, skirtai tik institucijos, kurių atžvilgiu būtų vykdoma kontrolė: žvalgybos kontrolieriai vykdytų tik žvalgybos institucijų – Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamento ir Antrojo operatyvinių tarnybų departamento prie Krašto apsaugos ministerijos – priežiūrą, o Seimo kontrolieriai vykdytų visų kitų valstybės ir savivaldybių institucijų priežiūrą, išskyrus Konstitucijoje ir Seimo kontrolierių įstatyme numatytas institucijų išimtis, susijusias su išskirtiniu jų statusu.

8) Vertinant šį Seimo priimtais įstatymais numatomą pokytį žvalgybos institucijų veiklos priežiūros, susijusios su žmogaus teisių ir laisvių apsaugos užtikrinimu, srityje, kyla pagrįstų abejonių dėl tokio pokyčio atitikties iš Konstitucijos kylantiems teisinės valstybės ir atsakingo valdymo principams bei valstybės institucijų ir jų veiklos organizavimo sisteminiam pobūdžiui, reikalavimui įtvirtinti valstybės institucijų kompetencijos racionalų santykį, užtikrinti jų veiksmingumą. Tokia išvada darytina dėl kelių toliau nurodytų priežasčių.

9) Pirma, remiantis Konstitucijos 73 straipsnio ir Seimo kontrolierių įstatymo 3 straipsnio nuostatomis Seimo kontrolierių institucija atlieka žmogaus teisių ir laisvių apsaugos užtikrinimo priežiūros funkcijas ir šias funkcijas atlikti ją įpareigoja Konstitucija. Seimo kontrolierių funkcijų apribojimas žvalgybos institucijų atžvilgiu ir šios dalies funkcijų perdavimas kitai institucijai – žvalgybos kontrolieriams – gali prieštarauti Konstitucijos 73 straipsnio reikalavimams. Toks žmogaus teisių ir laisvių apsaugos užtikrinimo priežiūros funkcijų išskaidymas, ypač, kai nėra numatyta jokios aiškios Seimo kontrolierių ir žvalgybos kontrolierių institucijų tarpusavio sąveikos, įskaitant veiklos koordinavimo ar kitokio bendradarbiavimo, gali lemti skirtingos ir

nenuoseklios žmogaus teisių ir laisvių apsaugos vertinimo praktikos ir standartų formavimąsi. Tokia situacija būtų nepateisinama, jei siekiama vieningos ir veiksmingos žmogaus teisių ir laisvių apsaugos Lietuvoje, įgyvendinant su tuo susijusius konstitucinius įpareigojimus.

10) Antra, steigiant savo tikslais (ginti žmogaus teises ir laisves) ir veikimo principais (nagrinėti skundus, atlikti atitinkamus tyrimus, teikti rekomendacijas, siūlymus) iš esmės analogišką jau veikiančiai Seimo kontrolierių institucijai žvalgybos kontrolierių instituciją, tačiau taip pat įtvirtinant ir tam tikrus skirtingus su šių institucijų veikla susijusius reikalavimus, sukuriamos prielaidos abejoti abiejų institucijų gebėjimais efektyviai atlikti joms pavestas funkcijas žmogaus teisių ir laisvių apsaugos srityje. Pavyzdžiui, pagal Seimo kontrolierių įstatymo 6 straipsnį Seimo kontrolieriams keliami teisinio išsilavinimo ir 10 metų patirties teisinėje srityje reikalavimai, kai pagal Žvalgybos kontrolierių įstatymo 6 straipsnį žvalgybos kontrolieriams nekeliama būtent teisinės srities išsilavinimo reikalavimai, tačiau numatoma, kad šie kontrolieriai turi turėti 10 metų veiklos gynybos ir saugumo srityje patirtį bei paskutinius 5 metus nebūti valstybės politikais; Seimo kontrolierių įstatyme, skirtingai nei Žvalgybos kontrolierių įstatyme, nėra detalizuoti institucijos santykiai su konkrečiais Seimo komitetais. Nenuoseklumas tokiomis aplinkybėmis gali suponuoti abejones, kurių kontrolierių vertinimai ir išvados yra patikimesnės ir labiau pagrįstos žmogaus teisių ir laisvių apsaugos užtikrinimo požiūriu, bei atitinkamai mažinti pasitikėjimą abiejų institucijų veikla ir priimamais sprendimais.

11) Trečia, Žvalgybos kontrolierių įstatymo nuostatos, susijusios su žvalgybos kontrolierių santykiais su Seimu, sudaro prielaidas abejoti, ar sudaromos pakankamos realios šių kontrolierių nepriklausomumo atliekant jiems pavestas funkcijas, įskaitant žmogaus teisių ir laisvių apsaugos užtikrinimo srityje, garantijos. Remiantis Žvalgybos kontrolierių įstatymo 7 straipsnio 1 dalimi, 27 straipsnio 1 ir 6 dalimi žvalgybos kontrolierių ir Žvalgybos kontrolieriaus įstaigos vadovo skyrimas bei atleidimas tiesiogiai susietas su dviem įstatyme įvardintais Seimo komitetais – už žmogaus teisių ir laisvių užtikrinimą atsakingu Seimo komitetu ir žvalgybos institucijų parlamentinę kontrolę atliekančiu Seimo komitetu. Nors nėra numatyta, kad žvalgybos kontrolierių skyrimui į atitinkamas pareigas yra būtinas šių komitetų pritarimas, tačiau įstatymu įtvirtinus privalomą konkrečių komitetų dalyvavimą šiose procedūrose, sudaromos prielaidos komitetams daryti didesnę, nei įprasta Seimo veikloje, įtaką atitinkamų Seimo sprendimų priėmimo eigai. Be to, Žvalgybos kontrolierių įstatymo 27 straipsnis reglamentuoja su įstaigos vadovu susijusius aspektus, įskaitant jo skyrimą, tačiau šiame įstatyme nėra įvardinti įstaigos vadovo atleidimo pagrindai apsiribojant šio straipsnio 6 dalies nuostata, kad Žvalgybos kontrolierių įstaigos vadovą iš pareigų atleidžia Seimas Seimo Pirmininko teikimu, apsvarsčius žvalgybos institucijų parlamentinę kontrolę atliekančiam Seimo komitetui ir už žmogaus teisių ir laisvių užtikrinimą atsakingam Seimo komitetui. Atsižvelgus į tai, kad žvalgybos kontrolierių įgaliojimų pasibaigimo pagrindai yra nurodyti Žvalgybos kontrolierių įstatymo 10 straipsnyje, t. y. kitame, nei Žvalgybos kontrolierių įstaigos vadovo atleidimas iš pareigų, straipsnyje, darytina išvada, kad žvalgybos kontrolierius, taip pat einantis ir įstaigos vadovo pareigas, gali būti atleistas iš vadovo pareigų nebūtinai šį atleidimą susiejant ir su žvalgybos kontrolieriaus įgaliojimų pasibaigimu. Tai sudaro prielaidas, naudojantis neapibrėžtomis atleidimo iš Žvalgybos kontrolierių įstaigos vadovo pareigų (bet nebūtinai inicijuojant nepasitikėjimo žvalgybos kontrolieriumi procedūrą) galimybėmis, daryti įtaką įstaigos vadovui, o per jį – visai įstaigos veiklai. Tokia situacija, atsižvelgiant į žvalgybos kontrolieriams suteikiamą įgaliojimų žvalgybos institucijų atžvilgiu mastą, gali kelti abejonių dėl realaus žvalgybos kontrolierių institucijos nepriklausomumo.

12) Nepriklausomumo reikalavimas yra ypač aktualus vertinant ir Žvalgybos kontrolierių įstatymu siūlomas numatyti žvalgybos kontrolierių funkcijas, susijusias ne

tik su žmogaus teisių ir laisvių apsaugos užtikrinimu, bet ir su žvalgybos institucijų veiklos teisėtumo kitais aspektais priežiūra. Remiantis įstatyme numatytu žvalgybos kontrolierių institucijos veiklos reglamentavimu gali susiklostyti itin aktyvūs šios institucijos ir atskirų Seimo komitetų, ypač – Seimo komiteto, kuris atlieka ir žvalgybos institucijų parlamentinę kontrolę, santykiai. Tai gali sudaryti sąlygas įgyvendinant parlamentinę kontrolę viename padalinyje kaupti įvairios apimties, pobūdžio ir slapumo lygio su žvalgybos kontrolierių ir žvalgybos institucijų veikla susijusią informaciją. Valdant tokio pobūdžio informaciją ir naudojantis Žvalgybos kontrolierių įstatyme paliktomis galimybėmis sudaromos prielaidos daryti įtaką žvalgybos kontrolierių institucijai ir pačioms žvalgybos institucijoms. Todėl, nepaisant priimtame Žvalgybos kontrolierių įstatyme įvardinto tikslo – reglamentuoti nepriklausomą žvalgybos institucijų veiklos priežiūrą, gali susidaryti priešinga situacija, kai kyla abejonių ne tik dėl žvalgybos kontrolierių institucijos, bet ir dėl žvalgybos institucijų veiklos nepriklausomumo.

13) Steigiant žvalgybos kontrolierių instituciją, kurios pagrindinė veikla būtų susijusi su įslaptinta informacija, būtina ne tik atsakingai atrinkti žvalgybos kontrolierius ir kitus įstaigos darbuotojus, bet taip pat imtis tinkamų techninių, organizacinių ir kitų priemonių, kad būtų užtikrinta įslaptintos informacijos apsauga. Atsižvelgus į tai, kad Seimo priimto Žvalgybos kontrolierių įstatymo ir su juo susijusių įstatymų įsigaliojimas numatytas 2022 m. sausio 1 d., manytina, kad nėra pasirengta ir yra neįmanoma pasirengti naujos žvalgybos kontrolierių institucijos veiklai nuo šios datos, be kita ko, išvengiant įslaptintos informacijos nutekėjimo rizikos.

14) Pabrėžtina, kad išreikštos abejonės dėl Seimo priimtame Žvalgybos kontrolierių įstatyme numatyto reglamentavimo atitikties iš Konstitucijos kylantiems institucijų veiklos organizavimo sistemiškumo reikalavimams bei šio reglamentavimo galimybių užtikrinti realiai nepriklausomą ir veiksmingą žvalgybos institucijų veiklos priežiūrą savaime nereiškia abejonių Seimo siekiu didinti pasitikėjimą žvalgybos institucijų veikla, ypač užtikrinant deramą žmogaus teisių ir laisvių apsaugą. Tačiau įvardinti trūkumai leidžia daryti išvadą, kad toks reglamentavimas yra netinkamas, nes neužtikrintų šių tikslų įgyvendinimo ir keltų nepateisinamą riziką, kad gali būti pažeisti ne tik atskirų asmenų su jų teisių ir laisvių apsauga susiję interesai, bet ir valstybės nacionalinio saugumo interesai. Tai lemtų pasitikėjimo visomis su šių interesų apsauga susijusiomis institucijomis mažėjimą. Siekiant to išvengti būtina sistemiškai vertinti ir tobulinti esamų žmogaus teisių ir laisvių apsaugos bei žvalgybos srityse veikiančių institucijų veiklą.

2 straipsnis.

S i ū l a u laikyti Lietuvos Respublikos žvalgybos kontrolierių įstatymą Nr. XIV-734 ir su juo susijusius Lietuvos Respublikos žvalgybos įstatymo Nr. VIII-1861 16¹, 23 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 22¹ straipsniu įstatymą Nr. XIV-735, Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo Nr. VIII-950 11 ir 12 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XIV-758, Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymo Nr. VIII-1904 2 straipsnio ir priedėlio pakeitimo įstatymą Nr. XIV-759, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 573 ir 589 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XIV-773, Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 14, 18 ir 112 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XIV-774, Lietuvos Respublikos gyventojų turto deklaravimo įstatymo Nr. I-1338 2, 3, 5, 9 ir 10 straipsnių pakeitimo įstatymą Nr. XIV-775 nepriimtais.

3 straipsnis.

P a v e d u Respublikos Prezidento vyriausiajam patarėjui Dariui Kuliešiui, o jam negalint dalyvauti – Respublikos Prezidento patarėjui Dariui Urbonui, pateikti šį dekretą Lietuvos Respublikos Seimui.

Respublikos Prezidentas

Gitanas Nausėda